

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl a vyhlásil v hlavním líčení konaném dne 10. října 2017 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Zdeňky Ustohalové a Drahomíry Bartoníkové, **t a k t o :**

Obžalovaný

Ing. Bc. Petr K ř i p s k ý ,

nar. [REDACTED], bez zaměstnání, bytem [REDACTED]
[REDACTED]

se podle § 226 písm. a) trestního řádu z p r o š ť u j e obžaloby vrchního státního zástupce v Olomouci, pobočka Ostrava, ze dne 1. 8. 2012, sp. zn. 4 VZV 8/2011, pro skutek popsany pod bodem I/16 tak, že

v době od 7. 12. 2005 do 19. 6. 2006 v Brně a v Uherském Hradišti Ing. Bc. Petr Křipský, policista PČR, KŘ SKPV OHK Brno, opakovaně nutil Igora Kadlčíka, nar. [REDACTED], při prověřování vlastního poznatku o jeho možné trestné činnosti pod ČVS: PJM-748/OHK-21-

2005, pod pohružkou trestního stíhání vazebním způsobem k vyplacení částky 900.000 Kč obchodní společnosti GLOBTRANS TRADE s.r.o., což Igor Kadlčík z obavy před realizací pohrůzek nakonec učinil a předmětnou finanční částku složil na účet společnosti GLOBTRANS TRADE s.r.o. na přepážce nezjištěné banky ve Zlíně, následně Ing. Petr Křípský šetření ukončil a věc usnesením podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložil,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 1. 8. 2012 napadla pod sp. zn. 4 VZV 8/2011 obžaloba vrchního státního zástupce v Olomouci, pobočka Ostrava, na obviněné JUDr. Miloše Almáasyho a spol. (celkem 13 osob), včetně obžalovaného Ing. Bc. Petra Křípského, jemuž byly kladeny za vinu body 6, 12, 16, 18 a 19 obžaloby. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2014 byl obžalovaný Ing. Bc. Petr Křípský zproštěn obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu pro body 6, 18, 19 obžaloby a podle § 226 písm. c) trestního řádu pro bod 12 obžaloby. Pokud jde o bod 16 podané obžaloby, byl obžalovaný Ing. Bc. Petr Křípský uznán vinným pro skutek popsany tak, že v době od 7. 12. 2005 do 20. 10. 2006 v Brně a v Uherském Hradišti opakovaně nutil Igora Kadlčíka, nar. 6. 10. 1977, v rámci prověřování jeho možné trestné činnosti vedené pod ČVS: PJM-748/OHK-21-2005, v níž vystupoval jako policejní komisař OHK SKPV PČR SJMK Brno, pod pohružkou vazebního stíhání jeho osoby k vyplacení 900.000 Kč, jakožto dlužné částky společnosti GLOBTRANS TRADE s.r.o., Ostrava, což Igor Kadlčík následně učinil a uvedenou částku dle požadavku uhradil (bod 12 rozsudku) a tento skutek byl kvalifikován jako trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákona a trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákona a obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání čtyři a půl roku se zařazením do věznice s ostrahou a současně byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 200.000 Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán. V rámci odvolacího řízení u Vrchního soudu v Olomouci bylo dne 4. - 5. 3. 2015 odvolání obžalovaného Ing. Bc. Křípského zamítnuto a rozsudek nabyl právní moci.

Až usnesením Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2016 pak došlo v rámci dovolacího řízení ke zrušení jak výše uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně, tak rozsudku Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 1 To 73/2014, v odsuzujících částech a bylo přikázáno nalézacímu soudu věc znovu projednat a rozhodnout. Nejvyšší soud ve svém usnesení, sp. zn. 7 Tdo 1535/2015, shledal, že mezi provedenými důkazy k bodu I/16 výše uvedeného rozsudku krajského soudu existuje extrémní rozpor, jehož důsledkem je, že dosud provedené důkazy, bez odstranění existujících nejasností, nejsou spolehlivým podkladem pro závěr o vině Ing. Bc. Petra Křípského bez důvodných pochybností. Námitky dovolacího soudu lze vyjádřit následovně:

- není zřejmé, z jakého firemního konta společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. svědek Igor Kadlčík vybíral částku 900.000 Kč,
- na jaký účet svědka Rohuna měl tuto částku vkládat,
- jak mohla dle tvrzení Igora Kadlčíka společnost DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. skončit po zaplacení částky 900.000 Kč v konkurzu, když skutek je vymezen obdobím 7. 12. 2005 až 20. 10. 2006 a konkurz na společnost byl vyhlášen 19. 8. 2005, kterýmžto datem veškeré majetkové převody přešly do pravomoci konkurzního správce,
- je třeba osvětlit možnou záměnu advokátů Igora Kadlčíka JUDr. Šabršuly a JUDr. Sochorce při hodnocení důkazů,
- je třeba osvětlit, jak mohl být Igor Kadlčík dle vlastního tvrzení hospitalizován v Psychiatrické léčebně v Kroměříži v období od 20. do 30. 6. 2005 v důsledku tlaku, který na něj vyvíjel obžalovaný, když k prvnímu výslechu Igora Kadlčíka v jeho trestní věci došlo až 7. 12. 2005.

Nejvyšší soud zavázal soud I. stupně povinností, aby v intencích uvedeného usnesení v hlavním líčení věc obžalovaného znovu projednal, vyhodnotil veškeré provedené důkazy, včetně nově provedených, a ve věci rozhodl.

Zdejší soud, vázán pokyny soudu dovolacího, pak v hlavním líčení dne 17. 3. 2017 opětovně vyslechl obžalovaného Ing. Bc. Petra Křípského, svědka Igora Kadlčíka a svědka Petra Rohuna, dále v rámci hlavního líčení konaného dne 11. 4. 2017 vyslechl svědky JUDr. Zdeňka Sochorce a JUDr. Jiřího Šabršulu, v hlavním líčení konaném dne 1. 9. 2017 vyslechl konkurzní správkyni DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. JUDr. Anitu Nejedlou, provedl část listinných důkazů a konečně v rámci hlavního líčení konaného dne 10. 10. 2017 doslechl svědkyni JUDr. Anitu Nejedlou a provedl zbytek listinných důkazů a poté uzavřel dokazování a ve věci znovu rozhodl.

Pokud jde o důkazy již původně provedené, lze se opřít o výpověď obžalovaného, výpověď svědků Igora Kadlčíka, Františka Kadlčíka, JUDr. Zdeňka Sochorce, Petra Rohuna, Zdeňka Vidocquea (dříve Večerky), Lenky Páralové a Lubomíra Matýzsky a listinné důkazy následovně.

Obžalovaný Ing. Bc. Petr Křípský (č. l. 1019, 1036, 9147-9149 a 9604-9605) uvedl, že je pravdou, že byl jako policista přítomen výslechu Igora Kadlčíka, ale kategoricky odmítl, že by tohoto nutil k jakékoliv platbě. Průběh výslechu ostatně může potvrdit další z přítomných policistů kpt. Stáhala.

Svědka Igor Kadlčík (č. l. 5073-5078) uvedl, že v roce 2004 a 2005 byl jednatelem společnosti DANUA EXPORT-IMPORT, přičemž firma se postupně dostávala do druhotné platební neschopnosti a dlužila mimo jiné společnosti Petra Rohuna z Ostravy. Následně ho navštívili dva pánové a bylo mu řečeno, že mají patřičné kontakty a nebude-li dobrovolně platit, naberou věci jiné obrátky. Asi za dva měsíce od této návštěvy mu přišlo předvolání k podání vysvětlení na policii do Brna podepsané vyšetřovatelem Křípským. On se dostavil společně se svým právním zástupcem JUDr. Jiřím Šabršulou, který mu vysvětlil, že záležitost chápe jako ryze obchodní, neboť se jedná o druhotnou platební neschopnost. Společně s Křípským byl v kanceláři ještě jeden policista, který si asi na 5 minut odvedl jinam jeho

obhájce a v průběhu této doby mu Křipský sdělil, že to vidí špatně, že v jeho jednání spatřuje podvod, příp. poškozování věřitele, ale pokud vyřeší problémy s věřiteli, bude mít od nich pokoj. Následovaly další výsledky u Křipského a poté navštívil Křipský jeho otce Františka Kadlčíka, společníka firmy. Následně ho Křipský s tím druhým policistou navštívili v Uherském Hradišti a opět ho vyslyšali, přičemž před budovou mu Křipský řekl „zaplaťte 900.000 Kč a máte od nás klid“. Mimo to vždy, když nebyl přítomen obhájce, mu Křipský řekl, že jsou i jiné způsoby k donucení ke spolupráci, a to třeba vazba. On reagoval tak, že obvolal všechny dlužníky, kteří mu do 10 dnů poslali asi milion a on z těchto peněz asi 900.000 Kč na základě doporučení policisty Křipského uhradil na účet dopravce Petra Rohuna z Ostravy. Byl však z toho jednání natolik psychicky špatný, že se zhroutil a byl hospitalizován v Psychiatrické léčebně Kroměříž a následně byla věc odložena. Přestože jinému věřiteli dlužil asi dalších 300.000 Kč, toto Křipského nezajímalo, zajímal se pouze o dluh 900.000 Kč panu Rohunovi.

V řízení před soudem svědek doplnil (č. l. 9599-9603), že příčinou jeho zhroucení bylo chování policie. Úhradu 900.000 Kč provedl z firemního konta u Moravského Peněžního Ústavu ve Zlíně, kdy tyto prostředky fyzicky vložil na účet Rohuna, který čekal před bankou. Jeho společnost skončila nakonec v konkurzu a vyrovnala 25 % všech svých pohledávek.

Svědék František Kadlčík (č. l. 5088-5090) podepřel výpověď svého syna Igora Kadlčíka, když uvedl, že za synem přijeli dva policisté z Brna, přičemž jedno jméno si pamatuje, a to Křipský, a po jejich odjezdu byl jeho syn velmi špatný. Řekl, že pokud nesplní, k čemu se zavázal, budou problémy. Asi za 3 týdny až měsíc ho syn požádal, aby ho zavezl do Zlína k bance s tím, že potřebuje zaplatit do Ostravy peníze. Šlo o částku s pěti nulama. Syn do banky skutečně šel, vrátil se zpět a řekl, že peníze zaplatil a doufá, že už bude mít pokoj. Syn byl nevrlý, byl na hraně, vyhledal pomoc psychiatrů a měl z toho dojem, že by i chtěl skončit se životem. Když policisté od syna odcházeli, Křipský se zastavil a řekl, že doufá, že splní to, na čem se domluvili. Blížeji mu syn tu situaci neosvětlil.

V řízení před soudem (č. l. 10386-10388) svoji výpověď potvrdil.

Svědék JUDr. Zdeněk Sochorec (č. l. 5083-5086) uvedl, že jako právní zástupce Igora Kadlčíka tohoto doprovázel k výslechu na policii v Brně, kde se řešila společnost DANUA, která dlužila některým dopravcům. U výslechu se však řešilo pouze to, že by DANUA měla uhradit své závazky vůči jediné společnosti z Ostravy. On přímo u výslechu namítal, že nelze hradit pouze závazky vůči jedinému věřiteli, že je třeba uspokojovat poměrně všechny, jinak by se mohlo jednat o zvýhodňování věřitele. Kadlčík uváděl i další společnosti, kterým je třeba hradit dluhy, avšak vyšetřovatel o ty další společnosti zájem nejevil. Kadlčík se mu tehdy svěřoval, že má obavy, že pokud nezaplatí pouze té jediné společnosti, že jej policie dá do vazby, přičemž jeho obavy vycházely z atmosféry u výslechu. Když viděl jeho stav, řekl mu, že by měl s požadavkem policie raději souhlasit.

V řízení před soudem (č. l. 9341-9345) svoji výpověď potvrdil.

Svědék Petr Rohun (č. l. 5100-5105), jako podnikatel v dopravě, uvedl, že v minulosti jezdil pro Zdeňka Večerku, který však řádně neplatil a když situaci šetřil, zjistil, že nad

Večerkou je společnost DANUA EXPORT-IMPORT. Zkontaktoval se s Kadlčíky, aby neposílali peníze Večerkovi, ale přímo jemu, protože mu Večerka dluží, ale Kadlčíky to nezajímalo s tím, že mají smluvní vztah s Večerkou a platí tedy jemu. Začalo mu být jasné, že peníze hned tak nedostane a na přelomu roku 2004, 2005 konzultoval záležitost s Toflem, který mu poradil, aby to řešil přes policii, že má jít rovnou na krajskou správu. On tam zašel a učinil oznámení, které přijal policista Křípský. Jeho společnost se jmenovala GLOBTRANS TRADE s.r.o., přičemž Večerkou nesplacené plnění za poslední přepravy činilo kolem 1 milionu Kč. Tyto peníze ve Zlíně v bance Kadlčík vložil na jeho účet. Na otázku, zda slíbil nějakou finanční částku policii za vyřešení problému, uvedl „myslím si, že ne“.

V řízení před soudem (č. l. 9594-9599) projevil svědek značnou nechuť k věci se vyjadřovat, nicméně přesto zopakoval, že Večerka mu celkově dlužil kolem 11 milionů Kč a za to byl také posléze odsouzen. Při výslechu Křípskému řekl, že si myslí, že Večerka je pouze nastrčený, že za tím vším je firma Kadlčíka. S Křípským se o věci bavil asi 2x nebo 3x vždy na Kounicově. Dále uvedl, že Toflovi za ochotu slíbil večeři nebo „něco“, kdy Tofl řekl, že mu nemůže nic zaručit, že se pouze pokusí, aby nepřišel o všechny peníze.

Svědék Zdeněk Vidocque (dříve Večerka) na č. l. 5108-5114 uvedl, že v květnu 2005 ho kontaktovali policisté a jeden z nich byl Křípský, který mu sdělil, že na něj podala trestní oznámení společnost GLOBTRANS z Ostravy, konkrétně pan Rohun. Při výslechu mu Křípský sdělil, že ať vypovídá, jak chce, má pro něj připravené papíry na vzetí do vazby a on mu vysvětloval, že peníze, které dluží společnosti GLOBTRANS, mu dluží firma DANUA EXPORT-IMPORT. Při dalším výslechu mu Křípský položil otázku, zda platbu, která mu má přijít na účet ve výši 1.300.000 Kč, je ochoten přeposlat na účet, který mu řekne, za což ho nechá propustit z vazby, neboť mezi tím byl vzat do vazby, a on se ho zeptal, jak je možné, že by mu firma DANUA měla posílat tyto peníze, když je od června 2005 v likvidaci, na to mu Křípský řekl, že to už je jeho starost, že to zařídí. On mu odpověděl, že v případě, že mu peníze přijdou, rozhodne se se svým obhájcem, jak s penězi naloží. V této věci byl následně odsouzen.

V řízení před soudem (č. l. 9618-9622) výpověď potvrdil.

Svědčyně Lenka Páralová (č. l. 5093-5097) uvedla, že pracovala ve společnosti DANUA, s.r.o., u které se následně dostavily problémy s platbami. V roce 2004 nebo 2005 si s ní domluvil schůzku policista, domnívá se, že se jmenoval Křípský, který se jí ptal, zda ví, že Igor Kadlčík rozhazuje peníze, ale ona mu neměla téměř co říct, nijak jí nevyhrožoval. Kadlčík chodil k psychiatrovi, měl nějaké problémy, z čeho však pramenily, neví. O okolnostech úhrady částky 900.000 Kč jí není nic známo.

V řízení před soudem (č. l. 9346-9347) doplnila, že společnost šla do konkurzu z důvodu druhotné platební neschopnosti.

Svědék Ing. Lubomír Matýzka (č. l. 11616-11619) uvedl, že předmětnou kauzu vedl jako vyšetřovatel a role Křípského byla ta, že on byl původně pověřen prověřováním trestního oznámení.

Ze spisu PČR, SJMK, SKPV, OHK Brno, ČTS: PJM-748/OHK-21-2005 (příloha č. 5), se podává záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 17. 10. 2005 vůči osobě Igor Kadlčík, jakožto jednateli společnosti DANUA EXPORT-IMPORT, a za policejní orgán je podepsán Ing. Petr Křípský. Dále byla ve věci provedena celá řada úkonů včetně podání vysvětlení Igora Kadlčíka ze dne 19. 6. 2006 za přítomnosti policistů Křípský, Stáhala a tomu předcházející podání vysvětlení ze dne 7. 12. 2005 za přítomnosti obhájce Šabršuly a policistů Křípský, Matýzka. Konečně dne 20. 10. 2006 došlo k odložení věci, přičemž usnesení je podepsáno npor. Křípským.

Ze spisu PČR, SJMK, SKPV, OHK Brno, ČTS: PJM-2013/OHK-21-2005 (příloha č. 9), se podává vedené trestní stíhání Zdeňka Večerky, jenž byl v konečném důsledku pravomocně odsouzen pro majetkovou trestnou činnost související s dluhy vůči společnosti GLOBTRANS a v souladu s výpovědí svědka Vidocquea se na vyšetřování věci podílel npor. Křípský.

Na č. l. 5135-5137 se nachází výpis z obchodního rejstříku společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. s uvedením jednatelství Igora Kadlčíka a ustanovením konkurzního správce k datu 19. 8. 2005.

V rámci nově provedených důkazů po zrušení původního rozhodnutí soudu výše uvedeným usnesením Nejvyššího soudu obžalovaný Ing. Bc. Petr Křípský v rámci své další výpovědi k věci (č. l. 14973-14974, 14982-14986, 14989-14990, 15070, 15073-15074, 15225-15226, 15254-15256) doplnil, že platba (o které hovoří Igor Kadlčík) na účet firmy GLOBTRANS proběhla 8. 8. 2005, avšak jednalo se ze strany Kadlčíka o platbu dobrovolnou, neboť za tyto prostředky získal od firmy GLOBTRANS postoupenou pohledávku za Večerkou ve výši 1.609.840 Kč a zejména získal mezinárodní nákladní listy, které mohl následně uplatnit u společnosti Berger v Rakousku, pro kterou Zdeněk Večerka přepravy zboží skutečně odvedl, čímž Igor Kadlčík získal aktiva do své firmy a nejde tedy o nějaké zaplacení vynucené částky, ale o koupi pohledávky, kterou si následně mohl nechat proplatit. Podpisem této smlouvy Kadlčík získal chybějící přepravní listy od přepravců, které mohl uplatnit. Obžalovaný se domnívá, že Igor Kadlčík ho označuje za pachatele trestné činnosti účelově, neboť po něm v civilním řízení požaduje částku 4.500.000 Kč jako újmu na psychickém zdraví, kterou měl utrpět. Igor Kadlčík má potřebu se mstít jemu osobně i jeho rodině a on se stal obětí jeho defektní paměti způsobené dlouholetým pobíráním léčiv na posílení psychiky. Pokud jde o řízení vedené proti Večerkovi, nemohl Igor Kadlčík z jeho působení v této věci nabýt dojmu, že se věc může trestněprávně dotýkat i jeho, jeho role byla svědecká za účelem osvětlení konání Večerky. Konečně obžalovaný namítl, že z lékařských zpráv o zdravotním stavu Igora Kadlčíka, provedených před soudem jako důkaz, nevyplývá ani v nejmenším, že by na zhoršování psychického stavu Igora Kadlčíka, mělo mít vliv chování jeho, v té době jako policisty.

Svědka Igora Kadlčíka (č. l. 14975-14982) upřesnil svoji dosavadní výpověď tak, že 900.000 Kč, k jejichž vyplacení byl donucen jednáním obžalovaného, vybíral z firemního konta v Komerční bance v Uherském Hradišti kolem 9. hodiny ráno čtyři dny před 12. 8. 2005, tedy 8. 8. 2005, a tuto hotovost společně se svým otcem Františkem Kadlčíkem odvezl do Moravského Peněžního Ústavu ve Zlíně, kde na účet firmy GLOBTRANS za účasti

Rohuna peníze vložil. Dále svědek upravil svoji dosavadní výpověď v tom smyslu, že hospitalizován v červnu 2005 byl z toho důvodu, že s obžalovaným přišel do styku již někdy na jaře 2005 v souvislosti s prověřováním podnikatele Večerky, kdy v důsledku postupů a výsledků, které byly vůči němu aplikovány, skončil v léčebně. První kontakt s obžalovaným měl tedy již na jaře 2005. Dále svědek uvedl, že kontaktů s policií měl celkem osm až dvanáct, přičemž u všech byli jeho advokáti JUDr. Šabršula či JUDr. Sochorec, ale tyto protokoly z jednání nedostávali a je tak možné, že obžalovaný nepotřebné doklady zlikvidoval. Období, od kdy pocítoval nepatřičný nátlak obžalovaného na svou osobu, vymezil od jara 2005 do ledna nebo února 2006, následně až do června 2006. Po zaplacení částky 900.000 Kč už nátlak obžalovaného nepokračoval v takové intenzitě, protože platba to vyřešila. Ke smlouvě o postoupení pohledávky od společnosti GLOBTRANS uvedl, že na to si nevzpomíná, teoreticky je to možné. Zcela nově svědek uvedl, že číslo účtu, na které později vložil částku 900.000 Kč, mu bylo sděleno právě obžalovaným.

Svědék Petr Rohun (č. l. 14986-14989) doplnil svoji dosavadní výpověď tak, že částka, kterou inkasoval od Igora Kadlčíka, byla kolem 1 milionu Kč, mohlo jít o 800.000 nebo 900.000 nebo klidně 1 milion Kč, už to neví přesně. S Kadlčíkem se domluvil, že on obdrží postoupenou pohledávku a Kadlčík mu za to vyplatí uvedenou částku, přičemž součástí podepsané smlouvy o postoupení pohledávky byly i listiny dokladující přepravu zboží. Ke vkladu na jeho účet došlo ve Zlíně v eBance. Název Moravský Peněžní Ústav mu nic neříká.

Svědék JUDr. Zdeněk Sochorec (č. l. 15064-15069) ke své dosavadní výpovědi doplnil, že Igora Kadlčíka před policií zastupoval pouze jedenkrát a pokud jde o to, že by měl z úst Igora Kadlčíka slyšet, co je konkrétní příčinou obav z výsledku na policii, které zjevně měl, pak si nevybavuje, že by mu něco takového Igor Kadlčík říkal. O vydírání Kadlčíka v těchto souvislostech mu není nic známo.

Svědék JUDr. Jiří Šabršula (č. l. 15070-15073) uvedl, že Igora Kadlčíka v minulosti zastupoval v trestních věcech jako obhájce, jakož i zmocněnec poškozeného. Jednalo se o záležitosti v Uherském Hradišti a v jednom případě byl při výslechu Igora Kadlčíka v Brně na ulici Kounicova. Doprovázel ho tam při podání vysvětlení, které proběhlo standardním způsobem. Jakožto bývalý vyšetřovatel a státní zástupce uzavřel svědek, že výslech proběhl normálně. O tom, že by byl Igor Kadlčík někým nucen k placení finančních prostředků, mu tento nic neříkal.

Svědčyně JUDr. Anita Nejedlá (č. l. 15223-15224, 15251-15254) uvedla, že byla v minulosti ustavena Krajským soudem v Brně správkyní konkurzní podstaty společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. asi v srpnu 2005. Dále svědkyně uvedla, že uvedená společnost měla korunové účty u čtyř bankovních domů a pokud jde o výběr hotovosti ve výši kolem 1 milionu Kč, pak takovou částku shledala k datu 8. 8. 2005 pouze v rámci výpisu z účtu společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. vedenému u Komerční banky v Uherském Hradišti, kdy bylo vybráno 1.084.494 Kč, přičemž této částce se žádná jiná ani nepřibližuje. Nejvyšší podobná částka vybraná v hotovosti stejného dne, tedy 8. 8. 2005, činí 276.000 Kč.

V doplněném dokazování dále došlo k předložení listinných důkazů stranám k nahlédnutí a ve smyslu ustanovení § 213 odst. 2 trestního řádu pak k provedení důkazu spisem Krajského soudu v Brně, sp. zn. 40K 38/2005, a Okresního soudu Uherské Hradiště, sp. zn. 18T 232/2008, výpisem z účtu společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o., v likvidaci, na č. l. 15245-15247, výpisem z obchodního rejstříku společnosti Moravský Peněžní Ústav - spotřební družstvo a společnosti eBanka, a.s., včetně loga obou peněžních ústavů na č. l. 15249 a lékařskými zprávami na č. l. 15211-15221.

Došel-li nalézací soud po vyhodnocení všech provedených důkazů k odlišnému názoru na vinu obžalovaného oproti jeho prvnímu rozhodnutí ze dne 28. 2. 2014, pak důvody jsou následující.

Ohledně závazného pokynu Nejvyššího soudu vyřešit pochybnosti popsané na straně 82-85 usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2016 učinil soud nalézací následující zjištění:

- pokud jde o upřesnění firemního konta, ze kterého Igor Kadlčík předmětné finanční prostředky vybral, pak z výpisu z účtu společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o., v likvidaci, vedeného u Komerční banky v Uherském Hradišti pod č. 27-9997110287/0100 (č. l. 15245-15247), soudu dodaného konkurzní správkyní JUDr. Anitou Nejedlou, se podává, že 8. 8. 2005 byly provedeny celkem tři výběry hotovosti, a to částky 276.000 Kč, dále 400.000 Kč a 1.084.494 Kč, přičemž předmětné datum bylo upřesněno novým výsledkem Igora Kadlčíka (č. l. 14976). Přestože DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o., v likvidaci, měla v předmětném období účty u celkem čtyř bankovních domů (GE Money Bank, Komerční banka, Raiffeisenbank a HVB Bank), jak vyplývá z návrhu na prohlášení konkurzu podaného dne 12. 8. 2005 Igorem Kadlčíkem u Krajského soudu Brno (č. l. 18-19, příloha č. 5), a teoreticky tedy mohl Igor Kadlčík jím uváděnou částku 900.000 Kč předmětného dne vybrat z firemních účtů jiných, toto vylučuje konkurzní správkyně JUDr. Anita Nejedlá, která takovou možnost v rámci svého výsledku vyloučila. Ostatně i sám Igor Kadlčík ve své poslední výpovědi uvedl, že výběr prostředků se realizoval v pobočce Komerční banky v Uherském Hradišti. Není-li na základě provedených důkazů opora tvrzení Igora Kadlčíka, že částka, kterou byl donucen obžalovaným vybrat z firemního účtu a vložit na účet společnosti GLOBTRANS, činí právě 900.000 Kč, pak nejbližší této částce je výběr částky 1.084.494 Kč, a skutečně z dokladu na č. l. 240 v rámci přílohy č. 9 se podává, že dne 8. 8. 2005 v 11.17 hodin vložil Igor Kadlčík na účet č. 408587036/2400 právě takovou částku, a že se jedná o účet společnosti GLOBTRANS TRADE s.r.o., zastupované Petrem Rohunem, se podává z dokladu na č. l. 235-236 v rámci přílohy č. 9 (smlouva o postoupení pohledávky). Přestože z dokladu na č. l. 240 v rámci přílohy č. 9 se nepodává název banky, která vklad takové hotovosti přijala, nachází se ve spodní části dokladu otisk razítka s datem 8. 8. 2005 a víceméně zřetelným logem eBanky, které zjevně odpovídá oficiálnímu logu této banky, tak jak je toto založeno na č. l. 15249, čímž je potvrzeno svědectví Petra Rohuna, který uvedl, že právě u této banky ke vkladu prostředků Igorem Kadlčíkem došlo. Pokud Igor Kadlčík hovoří o tom, že vklad provedl ve Zlíně u Moravského Peněžního Ústavu, pak tento omyl Igora Kadlčíka lze vysvětlit porovnáním dokladů na č. l. 15249, z nichž je patrné, že jak eBanka, tak Moravský peněžní ústav, měly v předmětném období sídlo právě na náměstí Míru 186 ve Zlíně, kterážto adresa se z dokladu o vkladu hotovosti na č. l. 240 v rámci přílohy č. 9 rovněž podává, a lze tak

- uzavřít, že ke vkladu této částky došlo u eBanky, přestože si zřejmě při vstupu do budovy Igor Kadlčík zafixoval název druhého bankovního domu
- pokud jde o upřesnění účtu, na jaký Igor Kadlčík ve Zlíně prostředky vložil, pak tato otázka je zodpovězena výše a pochybnosti ohledně doby a způsobu provedení platby má tak nalézací soud za odstraněné
  - pokud jde o nejasnosti v časové ose skutku, které jsou nalézacímu soudu vytýkány, pak skutečně při vědomí obsahu konkurzního spisu zn. 40K 38/2005, z něhož se podává prohlášení konkurzu na společnost DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. dne 19. 8. 2005 na základě návrhu podaného u Krajského soudu v Brně dne 12. 8. 2005 Igorem Kadlčíkem s důsledkem, že tímto dnem veškeré majetkové převody přechází do pravomoci konkurzního správce, nemůže obstat období páchaní trestné činnosti obžalovaným tak, jak je vymezeno v původním rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2014, tedy od 7. 12. 2005 do 20. 10. 2006, neboť v tomto období již Igor Kadlčík s firemními prostředky nakládat nemohl, nicméně po upřesnění data výběru předmětné částky, tak jak je uvedeno výše, je zřejmé, že Igor Kadlčík s prostředky společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. ke dni 8. 8. 2005 ještě nakládat mohl
  - pokud jde o další součást časové osy skutku, jež je reprezentována na jedné straně platbou samou a na druhé straně tvrzením Igora Kadlčíka, že poté se psychicky zhroutil a musel být hospitalizován v léčebném ústavu v Kroměříži, pak při vědomí, že k platbě došlo dne 8. 8. 2005 a k hospitalizaci Igora Kadlčíka ve dnech 20. až 30. 6. 2005, jak vyplývá z lékařské zprávy na č. l. 15215, je zjevné, že tvrzení svědka Igora Kadlčíka nemůže obstat, když o jiné pozdější hospitalizaci se svědek nezmiňuje a tato ani nevyplývá ze zdravotnické dokumentace svědka tak, jak tato byla se souhlasem Igora Kadlčíka zajištěna (č. l. 15211-15221). Konkrétní tvrzení svědka zní: „900.000 Kč jsem na základě doporučení policisty Křípského uhradil na účet Petra Rohuna z Ostravy. Byl jsem z toho v dost špatném psychickém stavu, psychicky jsem se zhroutil a byl jsem hospitalizován čtyři týdny v Psychiatrické léčebně Kroměříž.“, a při vědomí, že hospitalizace svědka platbě o necelé dva měsíce naopak předcházela, je takové tvrzení Igora Kadlčíka v ostrém rozporu s objektivními listinnými důkazy. Pokud Igor Kadlčík ve své poslední výpovědi před soudem (č. l. 14976) uvedl, že hospitalizován byl skutečně v červnu 2005, a to z toho důvodu, že s obžalovaným přišel do styku již na jaře 2005 v souvislosti s prověřováním Zdeňka Večerky, pak je takový vývoj ve výpovědi svědka třeba chápat jako změnu výpovědi, a to v nikoli nevýznamném ohledu, neboť původně dával svou hospitalizaci do souvislosti s vyvrcholením jím udávaného tlaku ze strany obžalovaného, tedy s provedením samotné platby.

Z přílohového spisu ČTS: PJM-213/OHK-21-2005 se podává, že v trestní věci Zdeňka Večerky byl Igor Kadlčík vyslechnut na úřední záznam o podaném vysvětlení dne 6. 6. 2005 (č. l. 206-210, příloha č. 9), a to za přítomnosti policistů Křípského a Stáhaly, přičemž výsledku byl přítomen právní zástupce Igora Kadlčíka JUDr. Zdeněk Sochorec (plná moc na č. l. 211 téže přílohy) a následně 3. 8. 2005 na protokol o výsledku svědka (č. l. 217-220, příloha č. 9) za přítomnosti policistů Matýzsky, Stáhaly a Křípského, když právní zástupce Igora Kadlčíka se nedostavil. Z přílohového spisu ČTS: PJM -748/OHK-21-2005 se podává výsledek Igora Kadlčíka jako podezřelého na úřední záznam o podaném vysvětlení dne 7. 12. 2005 (č. l. 30-35, příloha č. 5) za přítomnosti policistů Křípského, Matýzsky a právního zástupce JUDr. Jiřího Šabršuly a konečně výsledek Igora Kadlčíka ve stejném postavení na

úřední záznam o podaném vysvětlení dne 19. 6. 2006 (č. l. 36-37, příloha č. 5) za přítomnosti policistů Křípského a Stáhaly, když právní zástupce se omluvil. Jiné výslechy Igora Kadlčíka se v daných trestních věcech nepodařují, což je v rozporu s tvrzením Igora Kadlčíka, že byl obžalovaným šikanován mimo jiné značným počtem výslechů, jehož počet uvádí od osmi do dvanácti.

Podstatné z obsahu těchto spisů však je, že pokud svědek Igor Kadlčík nově tvrdí, že nátlak obžalovaného pocíťoval nikoliv jen v souvislosti s prověřováním jeho možné trestné činnosti, ale již v rámci projednávání trestní věci Zdeňka Večerky, pak je třeba konkrétně odcitovat část jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedl, že poté, kdy byl navštíven dvěma neznámými muži, kteří po něm žádali platbu, když v opačném případě mu nastanou problémy, „obdržel poté zhruba za dva měsíce, někdy v průběhu roku 2005, předvolání k podání vysvětlení na Policii ČR v Brně, Kounicova ulice, podepsané obžalovaným, když na toto podání vysvětlení se dostavil společně se svým právní zástupcem JUDr. Jiřím Šabršulou.“ Faktem však je, že Igor Kadlčík v tomto období JUDr. Šabršulou zastupován nebyl, neboť v trestní věci Zdeňka Večerky byl zastupován JUDr. Sochorcem (plná moc ze dne 3. 6. 2005 na č. l. 211, příloha č. 9), a JUDr. Šabršula tohoto právně zastupoval až v jeho vlastní trestní věci ČTS: PJM-748/OHK-21-2005. Z výše citované výpovědi svědka tak vyplývá (pokud svoji účast na výslechu na základě předvolání obžalovaného dává do souvislosti s přítomností právního zástupce JUDr. Jiřího Šabršuly), že hovoří skutečně o výslechu v rámci prověřování jeho možné trestné činnosti a nikoliv trestné činnosti Zdeňka Večerky a tedy jeho výše uvedená změna výpovědi ohledně rozšíření období, kdy se cítil být pod nátlakem obžalovaného, je nevěrohodná, neboť je bez vysvětlení souvislostí takové změny výpovědi (k němuž nedošlo) možno tuto chápat jako dodatečný pokus o vysvětlení časových nesouladů v jeho původní výpovědi. Tímto soud nemá v úmyslu o Igoru Kadlčíkovi hovořit jako o svědkovi, který účelově uvádí nepravdy, ale spíše může jít o nedokonalé rozpomínání o událostech starých sedmnáct let, což v sobě pochopitelně nese velké riziko nepřesností.

Stejným způsobem lze poukázat na další tvrzení Igora Kadlčíka, např. ohledně účasti stejných policistů na jeho druhém výslechu v jeho trestní věci (č. l. 5075), přestože porovnáním předmětných protokolů, již výše zmíněných, lze dospět k opačnému tvrzení, když na prvním výslechu dne 7. 12. 2005 se účastnili policisté Křípský a Matýzka a na druhém výslechu pak Křípský a Stáhala, či tvrzení Igora Kadlčíka, že konkurz proběhl asi třičtvrtě roku poté, co byl přinucen zaplatit (č. l. 5076), když nově dobu, která od zaplacení proběhla, označil v délce čtyř dnů (č. l. 14976).

Podstatnější rozpory ve výpovědi Igora Kadlčíka však lze shledat ohledně jeho tvrzení „Rohunovi jsem dlužil právě těch 900.000 Kč, zůstalo tam ještě viset asi 150.000 Kč z dluhu, které jsem mu ale neplatil, šlo o nějaké nevrácené palety a zápočty, a tu částku 900.000 Kč mi řekl právě Křípský.“ (č. l. 5077), přestože z výše konkretizovaných dokladů vyplývá, že Igor Kadlčík nevybíral částku 900.000 Kč, ale 1.084.494 Kč, a stejnou částku také dle výše uvedených dokladů vložil na účet společnosti GLOBTRANS, a dále uvedl „platbu jsem provedl na účet, jak si Rohun přál“ (č. l. 5077), přestože později nově uvedl, že číslo účtu, na který má peníze složit, mu dal obžalovaný či obžalovaný společně s Rohunem (č. l. 14979), nebo „tu částku 900.000 Kč mi řekl právě Křípský.“ (č. l. 5077), přestože později k této

okolnosti uvedl (č. l. 9600), že obžalovaný přesně nevěděl, kolik ta částka činí a bavili se spolu pouze o závazku, jehož výši znal z účetnictví on (Kadlčík).

Stejně tak koliduje svědectví Igora Kadlčíka se svědectvím jeho tehdejších právních zástupců JUDr. Zdeňka Sochorce a JUDr. Jiřího Šabršuly, když k dotazu, zda se s pohrůzkami obžalovaného za účelem vynucení platby těmto svěřil, uvedl, že JUDr. Sochorcovi to říkal zcela určitě a JUDr. Šabršulovi asi taky, protože si přece nebude nechávat takové věci pro sebe. Přesto svědek JUDr. Zdeněk Sochorec uvedl, že o tomto neví (č. l. 15068), pouze mu přišlo nestandardní, že obžalovaný se zajímá o platby pouze jedinému dopravci, a svědek JUDr. Jiří Šabršula dokonce označil výslech Igora Kadlčíka, u kterého byl přítomen, za standardní a popřel, že by se mu s něčím takovým Igor Kadlčík svěřoval (č. l. 15071-15072).

Přestože v předmětném období (jakož i před a po) byl Igor Kadlčík léčen v psychiatrické ordinaci MUDr. Vlasty Hoškové a bylo by možno předpokládat, že se osobě natolik důvěrné, jako svému psychiatrovi, svěřil s příčinami výrazného zhoršení svého psychického stavu, tak to se ani v nejmenším z vyžádané zdravotnické dokumentace (č. l. 15211-15221) nepodává.

Pokud jde o původní úvahu soudu, že zaplacení částky (v tuto chvíli již objasněné) 1.084.494 Kč bylo ve prospěch pouze jedné strany, a to Petra Rohuna, jakožto zástupce společnosti GLOBTRANS TRADE s.r.o., pak nově učiněnému poznatku obžalovaného, že zaplacením této částky Igor Kadlčík získal naopak aktivum, lze přisvědčit jistou relevanci, neboť skutečně nešlo o jednorázovou platbu bez protiplnění, jak tuto popsal Igor Kadlčík, ale jak vyplývá z obsahu smlouvy o postoupení pohledávky na č. l. 238-239 v rámci přílohy č. 9, došlo ke stejnému dni, kdy byla převedena částka 1.084.494 Kč, k sepsání této smlouvy a krom toho, že Igor Kadlčík za společnost DANUA EXPORT-IMPORT získal pohledávku ve výši 1.609.840 Kč od GLOBTRANS TRADE s.r.o. za Zdeňkem Večerkou, a to za cenu významně nižší (1.084.494 Kč), domohl se Igor Kadlčík zaplacením této částky i předání mezinárodních nákladních listů (jak potvrdil svědek Petr Rohun a jak vyplývá i ze smlouvy samotné), dokladujících provedené přepravy pro společnost Berger v Rakousku, bez nichž nebylo možno přepravy vyfakturovat, což po získání těchto dokladů se stalo reálným, jak ostatně vyplývá z přípisu Igora Kadlčíka ze dne 3. 8. 2005 tehdejšímu likvidátorovi společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. Robertu Šimčíkovi (návrh valné hromady na zrušení firmy DANUA likvidací byl Krajským soudem v Brně dne 18. 7. 2005 odmítnut - příloha č. 5, č. l. 48), v němž Igor Kadlčík likvidátora společnosti k takovému postupu nabádá s upozorněním, že jde o postup v souladu se sdělením policie. Při takovém vnímání situace pak nelze chápat platbu ve prospěch společnosti GLOBTRANS nutně a výhradně za nevýhodnou pro Igora Kadlčíka, jakožto zástupce společnosti DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o., nýbrž při jisté souhře okolností za případně ziskovou.

Přestože Igor Kadlčík o sepsání smlouvy o postoupení pohledávky mezi společnostmi GLOBTRANS TRADE s.r.o., jako postupitelem, a DANUA EXPORT-IMPORT, jako postupníkem, nikdy nehovořil, je zjevné, že tato byla nedílnou součástí celé transakce, a nikoliv ojedinelou, neboť obžalovaný poukázal na svým charakterem úplně stejnou smlouvu uzavřenou Igorem Kadlčíkem a společností DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. dne 29. 3. 2005, rovněž z postavení postupníka, s jinou společností, jak vyplývá z dokladu na č. l. 562-

564 v rámci přílohy č. 9. Přes nepopiratelnost uzavření smlouvy o postoupení pohledávky mezi společnostmi GLOBTRANS TRADE s.r.o. a DANUA EXPORT-IMPORT s.r.o. si však Igor Kadlčík na tuto okolnost nepamatuje, přestože, obecně vzato, uzavření takové smlouvy nevyloučil, a toto pomlčení o významné součásti vázající se na předání částky 1.084.494 Kč (ať již vědomé či nevědomé) staví výpověď Igora Kadlčíka do pozice snížené věrohodnosti, neboť přestože okolnosti, které obžalovaného usvědčují, si vybavuje přesně, naopak události, které mohou celou záležitost relativizovat, zcela opomíjí. Oproti částce 900.000 Kč, jakožto předmětu vydírání ve smyslu výpovědi Igora Kadlčíka, která však nebyla jakýmkoli dalším provedeným důkazem potvrzena, byla naopak celou řadou provedených důkazů potvrzena částka 1.084.494 Kč zaplacená Igorem Kadlčíkem téhož dne, která je však vázána na výše popsany druh protiplnění, a byť jen teoreticky, lze jí přiznat jisté opodstatnění.

Vina obžalovaného Ing. Bc. Petra Křípského shledaná nalézacím soudem v rámci původního rozhodnutí dne 28. 2. 2014 byla opřena o jediný přímý důkaz, tedy výpověď Igora Kadlčíka (s podporou řady důkazů nepřímých), avšak po doplněném dokazování se nepodařilo všechny Nejvyšším soudem vymezené nejasnosti a rozpory odstranit, a to přinejmenším ohledně tvrzení Igora Kadlčíka, že byl donucen obžalovaným vyplatit částku 900.000 Kč, přestože řadou nově provedených důkazů bylo zjištěno, že k takové platbě nedošlo, když naopak prokázáno bylo zaplacení částky 1.084.494 Kč, u kteréžto platby však byla soudem shledána jistá míra opodstatněnosti, když o výše uvedeném protiplnění Igor Kadlčík pomlčel. Druhou nejasností, kterou nebylo možno ani doplněným dokazováním odstranit, je tvrzení Igora Kadlčíka v tom smyslu, že vyvrcholením tlaku na jeho osobu ze strany obžalovaného byla právě výše popsaná platba, což vedlo k jeho zhroucení a následné hospitalizaci v Psychiatrické léčebně v Kroměříži, přestože bylo prokázáno, že k této jediné hospitalizaci Igora Kadlčíka došlo v období předcházejícím samotné platbě.

Nejvyšší soud zavázal soud nalézací svým právním názorem, že bez odstranění všech jím vyjmenovaných nejasností nejsou dosud provedené důkazy spolehlivým podkladem pro závěr o vině obžalovaného a vzhledem k tomu, že ve výše naznačených směrech jisté nejasnosti přes doplněné dokazování přetrvávaly, nezbylo než obžalovaného pro žalovaný skutek viny zprostit.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho obsahu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení obsahu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo

řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 10. října 2017

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Požárová